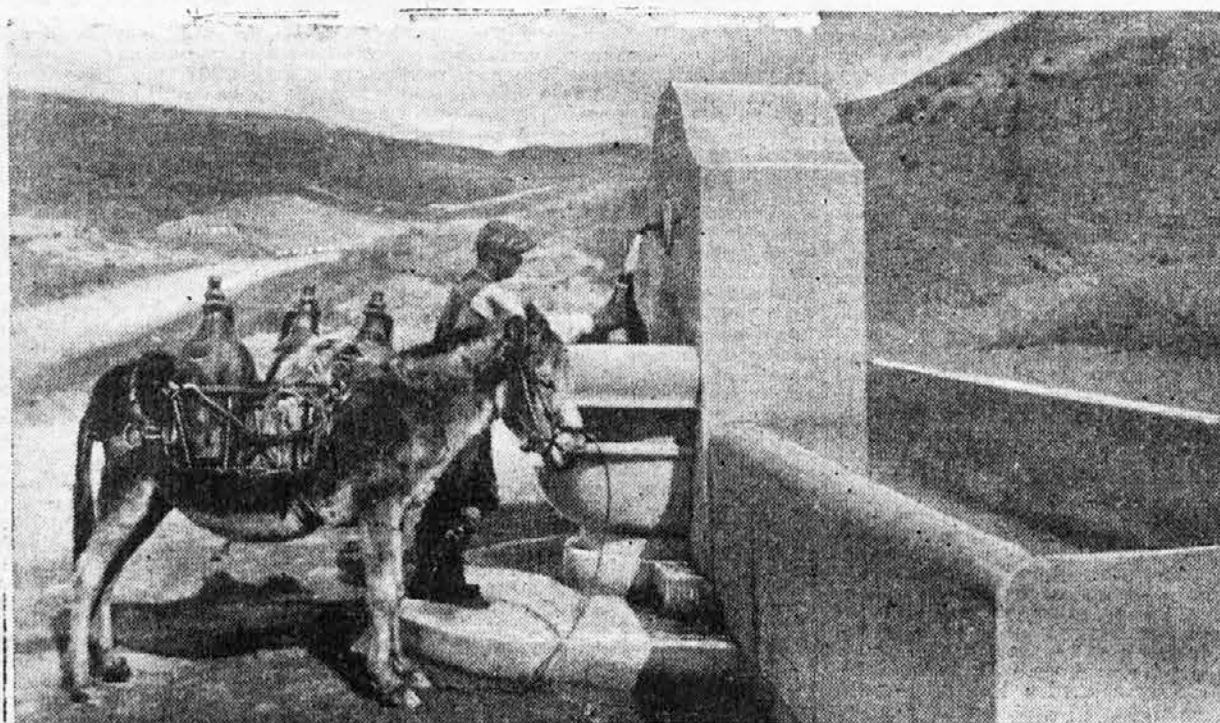

MEHKOSRENI ZLOČINEC
Usodno srečanje z otrokom

Tragična epizoda iz življenja preganjanega kaznjence

Nekega dne, še pred sedanjo vojno, sem sedel v neki senčnati, hladni kavarni v bližini Bizerte in srkal "tomato", kakor tam imenujejo mešanico iz pelina, sirupa iz granatovih jabol in vode. Gosti v kavarni so bili po večini Francozi in Italijani iz mesta, eden med njimi je bil pa nedvomno tujeec. Stal je z gostilničarjem pred točilno mizo in pil liker. Mož je moral biti star kakšnih šestdeset let, vendar se je še zmerom po vojaško vzravnan držal. Ko je izpil liker, se je poslovil in gostilničar Boulanger se je spoštljivo priklonil in ga spremil do vrat.

L'odierna Sicilia non è più l'arida terra pietrosa ove la sete sfivava uomini e animali. Con razionale canalizzazione, l'Italia fascista ha trasfigurato l'aspetto di questa terra ove in ogni provincia veda acquedotti moderni, come quello rappresentato dalla fotografia, che forniscono all'uomo e agli animali sana acqua potabile. — Danasnja Sicilija ni več tista suha, kamnita dežela, kjer žival in človek žnevat od žeje. Z umno kanalizacijo je fascistična Italija izpremenila podobo te dežele, tako da lahko v vsen pokrajinah vidiš gornjo sliko sodobnega vodovoda, kjer dobivajo ljudje in živalina zdravo pitno vodo.

»Kdo je bil ta gospod?« sem vprašal.
»To je general Cormier. Pred tridesetimi leti, ko sem bil še narednik pri tujski legaciji, je bil moj poveljnik. Zdaj je v pokojni, pride pa vsakihi nekaj let na obisk v Tunis. Prej je prihajala z njim tudi njegova, zdaj že pokojna žena. To potovanje sta imenovala romanje.«
»Le zakaj romanje?«
»Veste, monsieur, pred tridesetimi leti je stalo na gričih tam zunaj jetniško taborišče tuiske legacije in gospodar Cormier je bil njegov poveljnik. Jaz sem bil pri stražnem moštvo. No, in tedaj se je nekega dne pripetilo nekaj hudega. Povedal vam bom vsotodbo. — Ali vam prinesem še kozarec "tomata"?«

Pila sva in Boulanger je pričel pripovedovati:
»Nekaj mesecev potem, ko je stotnik Cormier postal poveljnik taborišča, je prišla za njim njegova mlada žena s komaj enoletnim sinčkom in vzgojiteljico. Prišla je proti volji svojega moža, ki se je zavedal, da ženi tu ne bo mogel urediti primernega stanovanja in ne bo imela družbe in možnosti nakupa. Gospa Cormierova je bila najbrže ljubosumna na svojega moža in je zato prišla za njim. V edino razvedrilo so jima bili izleti na koniu v večernem hladu.
Nekega dne, ko so ujetnikidelali in smo imeli vsi pazniki službo, je sedel Cormier za pisalno mizo v svoji poveljniški pisarni. Vstopil je vojaški sel in sporočil poveljniku, da stoji zunaj kaznjence štev. 1181, in bi rad govoril z njim.
»Povejte mu,« je rekel Cormier, »da mora za to imeti dovoljenje svojega narednika. Pokorava naj se predpišom!«
Sel je nekaj časa okleval, potem pa odgovoril: »Mislim, da bi bilo boljše, če bi ga sprejeli.«
»Le kaj vam pride na misel?« je vzkričel Cormier. »Ali me boste mar vi učili predpisov? Ali se ga morda bojite?«
»Ne, gospod poveljnik,« je dejal sel, »ne bojim se zase, temveč za vašega sinčka, ki ga kaznjence drži v naročju!«
Cormier se je zdrzil. Zloglasni morice, ki mu je bil že nekdo grozil, se je zdaj polastil njegovega otroka. »Naj vstopi!« je kratko zapovedal.
V sobo je stopil velikanski kaznjence. Po gornjem delu telesa je bil nag, v ustih je imel cigareto, z desno roko, ki je bila bolj podobna sapki ko človeški roki, je pa stiskal k svojim kosmatim prsim snežega otroka.
»Halo!« je posmehljivo zaklical poveljniku.
Cormier je prvi trenutek hotel seči v predal pisalne mize po revolver, takoj nato si je pa premislil in se obvladal.
»Zahvaljujem se vam, da ste mi prinesli sinčka,« je nagovoril kaznjence. »Kje ste ga našli?«
Kaznjence štev. 1181, se je zagrohotal. »Nisem ga našel, iščem ga že vseh šest mesecev, odkar je tu, in danes sem ga naposled je dobil v roke. Saj sem ti povedal, da ti bom vse poplačal! Vzgojiteljica je kramljala s svojim dragim, ki je paznik, otroka je pa pustila samega.« Kaznjence se je spacičil obraz, posmehljivo se je zarežal in preteče zavpil: »En sam stisk z roko in tvoje otroka ni več — ali bi pa morda rajši sklenil z menoj prijateljstvo?«
»Kaj zahtevate?« je mirno vprašal Cormier. Niti gani se ni upal, samo da ne bi ogrozil življenja svojega sinčka.
»Daj nam pet pušk,« je odgovoril kaznjence. »Pet mož nas je — vsakemu pet nabojev, pet steklenic z vodo, hrano za deset dni in zemljevid!«
»Ne morem vam dati državne lastnine,« je odgovoril Cormier.
Kaznjence se je posmehljivo zarežal: »Potem naj ti še država podari otroka. Ta tukaj namreč ne bo dolgo živ!« Pri teh besedah je kaznjence pokrtil s svojo kosmato desno roko otrokovo telo.
»Za umor je določena smrtna kazen!« je brez uma zavpil Cormier.
»Ne bojim se smrti!« je zarjvil kaznjence. »Boljša smrt ko takšno življenje! Kaj boš rekel svoji ženi, če bo sinček umrl? Ne sili me k temu, poveljnik! Ze devetimi ljudem sem upihnil luč življenja. Torej? Ali daš orožje, ali ne?«
Otrok na orjakovih prsih se je prebudil. Začuden je pogledal divnega natega moža — in se zasmeljal. Potem je začel bobnati s svojo malo pestjo po kaznjencevih prsih in zadovoljno cepetati z nožicami. Oriak se je zarežal. Zdelo se je, da ga otrok zabava. »Ali se me prav nič ne bojiš?« je rekel cepetačnemu otroku. »Pogumen dečko si!« Vendar ni med tem niti za trenutek izpustil Cormiera iz oči.
»Dober otrok je,« je rekel Cormier. »Tudi jaz sem bil dober otrok, gospod poveljnik. Vsa moja mati je zmerom tako o meni govorila.« Oriak je te besede skoraj zakrlical. Ko se je spomnil svoje matere in svojih otroških let, mu je obraz spreletela bolestna secca. Prijazno je pogledal po-

veljnikovega sinčka, ki je zdaj spet bobnal po njegovih prsih in na lepem objel velikana z obema ročicama okrog vratu. Kaznjence ga je nežno privel k sebi, potem pa — kakor da bi se vdal trenutnemu navdahnjenju — stopil h Cormieru in položil otroka varno na pisalno mizo. Pogledal je Cormieru naravnost v oči in rekel: »Nikar ne misli, da se te bojim. Nisem ti zato vrnil otroka.« Potem je stopil korak nazaj, rekoč: »Zdaj pa naredi z menoj, kar hočeš.«
Cormier je možu dolgo gledal v oči, potem je vstal, mu podal roko in rekel: »Vedel sem, da mi ne boste umorili sinčka. Hvala vam. Storiš bom vse, da boste prišli iz taborišča!«
»Za to kar sem ti zdaj storil, me ne moreš plačati,« mu je odgovoril kaznjence. Potem je z drsajočimi koraki odšel iz pisarne. Obraz mu je bil bolestno spačen.
Ko sem nekaj trenutkov nato stopil v poveljniško pisarno, je Cormier z zaprtimi očmi onemoglo sedel na stolu. »Konjak, Boulanger!« je slabotno zaprosil. Ko sem mu ga prinesel, ga je izpil na dušek, potem pa še dolgo nemo sedel in mi naposled povedal, kaj je doživljal.
»Možja sem vendarle prav sodil,« je naposled zamišljeno dejal. »Čeprav je srov, vendar ni mogel umoriti otročička. Samo grozil mi je z njim. Ze enajst let ni videl nobenega otroka. Ko je zdaj držal mojšega sinčka v naročju, ga je to tako ganilo, da je pozabil na svoj namen.«
Boulanger mi je spet napolnil kozarec. »General mi je malo prej povedal, da je njegov sin zdaj že stotnik.«
»In kaj se je zgodilo s kaznjence?«

»Naševal je bil k vstai šiiri kaznjence in jim objubil, da jim bo priiskrbel orožja in živil za beg. Ko je potem vrnil poveljnikevega otroka očetu, ne da bi dosegel, kar se je bil namenil, so se ostali štirje paldiši zakliali, da se bodo masčevali nad njim. Teden dni pozneje ga je neki paznik našel zabodnega v taborišču, General Cormier se zmerom obiskuje njegov grob.«

Kako so prišle ovce v Avstralijo

Ovčereja prinaša danes prebivalcem Avstralije lepe dohodke. Zanimivo pa je, da so te koristne živali priromale čisto po naključiu tia.

Leta 1788. je neki angleški kapitan v Španiji nakupil 29 ovc in jih vkreal na svojo ladjo, da bi jih v južni Africi z dobičkom prodal. Ker se pa z Buri v Capetownu nikakor ni mogel zediti niti glede cene, je ovce kratko in malo odpeljal dalje proti Avstraliji. Tam jih je z dobičkom prodal.
Ze leta 1800. se je v Avstraliji iz 29 ovc zaredilo kar 6000 ovčega zaroda. leta 1880. torej nekako sto let nato, ko je prva oves stopila na avstralska tla, je pa bilo v Avstraliji že okrog 64 milijonov ovc. Leta 1925. je ovčereja v Avstraliji narasla že na 185 milijonov glav.

Neznana usoda kitov

V zadnjem času se zdi, da se je usoda zarotila proti kitom. Živali iz neznane vzroka izumirajo. Večkrat

priplavajo do brega in tam poginejo. Morje jih navadno že mrtve naplavi na suho. Naravoslovci trde, da je to nevarno izumiranje kitov posledica velikih potresov pod morskjo gladino. Kitje se baje teh potresov izredno boje in beže pred njim. V zadnjem času je pa potresov toliko, da se jim tudi kitje s svojim izredno močnim instinktom čisto ne morejo o pravem času umakniti.

Napačna imena

Morska mačka, kakor se imenuje neka opica, ni prav nič podobna mački, pa tudi v morju ne živi. Odkod je dobila to neprimerno ime, ne vemo. Požeruh se imenuje neka ptica, ki živi na Norveškem, ima zelo kosat rep in ostre kremplje. Ptica ni prav nič bolj požrešna, ko vse druge niene sorodnice. Nilski konj nima prav nič sorodnega s konjem in vendar so mu ljudje nadelj takšno ime. Prav tako imajo po krivici svoje ime tudi morski konjički, ki jih v živalstvu prištevamo med ribe.

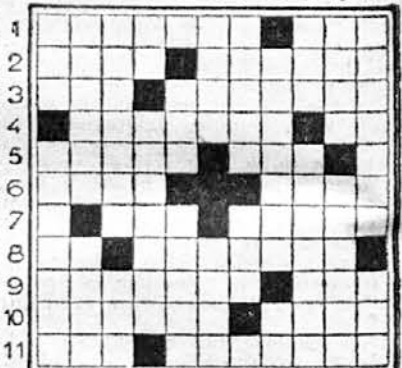
Napovedovalci vremena

Nekateri ljudje lahko z veliko verjetnostjo napovedo spremembo vremena. To so navadno ljudje, ki so si zlomili kakšno kost, imajo vnetje kakšnega organa, ali velike brazgotine. Pri njih je del telesnega ustroja pokvarjen in nepravilno deluje. Tudi vlaglo ne sprejema tako, kakor zdravi deli telesa. Navadno občutijo tedaj, ko je v zraku nekaj več vlage, bolečine v pokvarjenem delu telesa in tako lahko na podlagi njih napovedo vreme.

? UGANKE

Prva križanka

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

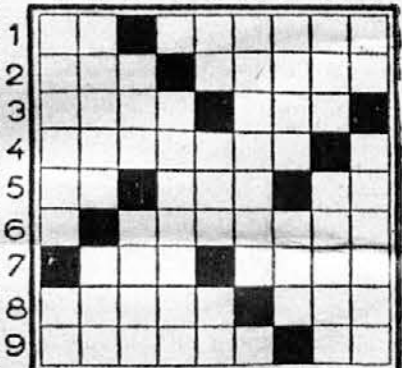

Vodoravno: 1. Vzdržljiv, žilav; posoda. 2. Grški bog ljubezni; zdravilo za vnanjo uporabo. 3. Vojna (srbohrv.) ali nasvet (nem.); slabič, negode, tudi ime cvetice. 4. Abesinski cesar; kraj pri Ljubljani (obratno). 5. Umetnik; domača žival. 6. Azijski veletok; up. 7. Medmet; naslov haidarabadskega radže (surejevateljje, ind.). 8. Medmet; orjak. 9. Izvršni pravni posej; cyropska prestolnica. 10. Ruda, ki daje eno največjih kovin; prižnica. 11. Svojljni zaimek; sicealen« mož ali redek obrtnik.

Navpično: 1. Skandinavski drobiž; afriška kolonija. 2. Budim; bojni in sportni klic. 3. Klatež, malo pridnež; pravkar, vprav. 4. Politična tvorba; prirodan. 5. Zaimek; kraj blizu Ljubljane (brez zadnje črke) ali del plodov (v 2. skl. mn.). 6. Ime franc. pisatelja in pomeni latin. »stekmec«; doba. 7. Ploha; dalmatinsko mestec. 8. Kodeks; romanski spomenik. 9. Barva; bolnica, navadno vojaška. 10. Ruski knez (9. st.); zvezda. 11. Učim (iz lat.); briga, skrb.

Druga križanka

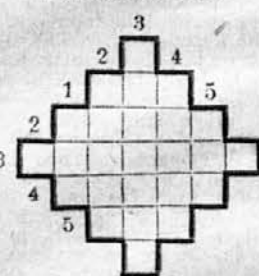
1 2 3 4 5 6 7 8 9

Vodoravno: 1. Uradna kratica; obrtniki. 2. Kraj izveličanja; predlog. 3. Moško ime, ki je tudi priimek nekega skladatelja ali pisatelja, hebrejski pomeni človeka; več kakor šopek. 4. Urad in njegov sedež. 5. Ime naše črke; poslanci; prestolnica sumerijske države in Abrahamova domovina. 6. Shakespearjeva junakinja. 7. Veznik; skopnik. 8. Kraljčice ptice; pesmi. 9. Ital. praznik; pripadnik nordijskega božjega rodu.

Navpično: 1. Zelo lep; kemični znak za antimono. 2. Poljsko mesto; ptice. 3. Bol, jez; skandinavsko moško ime (norveški kralji). 4. Skrivnosten nauk. 5. Cesta kratice; oblika glagola iti; števnik. 6. Premjemo ga za god in pod. 7. Afriška debelolistnata rastlina, katere sok uporabljajo v zdravilstvu (množ.); japonski državnik (1841—1909). 8. Zamašek; roparska ptica. 9. Kraj pod Krimom; geometrijski lik.

CAROBEN LIK

E I I I J
J K K L L
L L N N O
O O O O P
P V V Z Z

1. števnik,
2. zdravilna roza,
3. mesec (hrv.)
4. rimski zgodovinar,
5. brzotek.

Rešitev ugank iz prejšnje številke

Križanka: vodoravno: 1. pravljica, 2. žig, njene. 3. čim, osp. 4. rio, ton. 5. ek, hi, r. p., nj. 6. tam, era. 7. ščenci, celak. 8. ce, ko, ek (== pek). 9. B. lben, ponev. 10. vent, poje. 11. are, ali, rac.

navpično: 1. madronišča. 2. Burik, čeber. 3. ag-o, tr, sne. 4. Vito, banket. 5. B. Si-meon. 7. in, precep. 8. njo, prekop. 9. čest. 10. anion, aleja. 11. repnjakovec.

Piramida: 1. k. 2. to. 3. kol. 4. kile & kuli. 6. sto kil. 7. okulist. 8. okultist.

ARIF IŠČE SREČO
PRIPOVEDUJE IN RIŠE HOTIMIR V. GORJAD

118 TAKRAT SE JE SPET SPOMNIL SVOJEGA ČUDEŠNEGA KAMNA.

119 STRAŠNIKOVA SULICA JE SGRÉŠILA SVOJ CILJ.

120 SLEDIL JE KRATEK ODLOČEN BOJ...

121 PRINCESA MIRIJANA, HČERKA MOGOČNEGA SULTANA HAMIDA JE, KAKOR VSAKO JUTRO SPET SEDELA NA BREGU KRISTALNEGA JESERA

122 IN ARIF SE JE SPUSTIL V TEK

123 POIGRAVLA SE JE S PTCAMI IN RIBAM SVONJKI GLAŠEK JE VESELO SVENEL NAD VALOVI.

124 KER SE JE PRINCESA HOTELA OKOPATI, JE ODPUSTILA SVOJE SPREMLJIVO.

125 ARIF JE MEDTEM SLEDIL RASBOJNIKOM.

